

*Δείψουν οι τελεστικοί
σφίγγες*

Embargo: ώρα 19.00

ΟΜΙΛΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΗΝ ΠΡΟ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΓΙΑ ΤΟ ΝΑΤΟ

ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟ

Αθήνα, 3 Μαΐου 1999

Κυρίες και Κύριοι συνάδελφοι,

Όπως γνωρίζετε πριν δυο εβδομάδες συνήλθε η Σύνοδος Κορυφής του NATO στην Ουάσινγκτον. Κύριο αντικείμενο της ήταν ο επαναπροσδιορισμός του ρόλου του NATO στη νέα διεθνή πραγματικότητα. Ο σχεδιασμός ενός πλαισίου στρατηγικής και δράσεων στο ξεκίνημα του επόμενου αιώνα. Αντικείμενο υπήρξε συγχρόνως η εκτίμηση των εξελίξεων και οι προοπτικές διεξόδου στην κρίση στο Κόσοβο.

Η επιδίωξή μας ήταν διπλή. *Πρώτον:* Να παρουσιάσουμε την ελληνική θέση για το πώς βλέπουμε εμείς το μέλλον του NATO. *Δεύτερον:* Να προβάλουμε τη θέση μας για το πώς εκτιμούμε εμείς την κρίση στο Κοσσυφοπέδιο και τις μέχρι σήμερα προσπάθειες επίλυσής του, να αναδείξουμε την ιδιαίτερη θέση της Ελλάδας και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Να καταδείξουμε την άμεση και επιτακτική ανάγκη για την αποκατάσταση της ειρήνης, της σταθερότητας και της ανάπτυξης για την ευρύτερη περιοχή. Πετύχαμε και στα δύο ζητήματα. Να μεταφέρουμε τον έντονο προβληματισμό μας. Να πείσουμε για κρίσιμες πτυχές της πολιτικής μας και των προτεραιοτήτων μας.

Σε ό,τι αφορά το Κόσοβο: Αναδείξαμε τις αρνητικές επιπτώσεις που έχει η μέχρι σήμερα εξέλιξη στη Γιουγκοσλαβία και στην ευρύτερη περιοχή. Ότι οι πολεμικές επιχειρήσεις δεν κατάφεραν μέχρι στιγμής να αποτρέψουν την

πολιτική της εθνικής κάθαρσης, αλλά οδήγησαν σε εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες. Επισημάνσαμε τον κίνδυνο της πολιτικής αποσταθεροποίησης από τον τεράστιο αριθμό προσφύγων. Την οικονομική αποσταθεροποίηση της Αλβανίας και των Σκοπίων. Τη συσπείρωση του σέρβικου λαού γύρω από τον Μιλόσεβιτς. Υπογραμμίσαμε το ανθρωπιστικό δράμα Σέρβων και Κοσοβάρων, που η απόσταση κάνει πολλούς να μη μπορούν να συλλάβουν τις πραγματικές του διαστάσεις. Εκφράσαμε την αγανάκτηση του λαού για τα ανθρώπινα θύματα. Τονίσαμε ότι ο πόλεμος ανοίγει τραύματα και πληγές ανάμεσα στα έθνη. Ότι η καταστροφή και η απώλεια ανθρώπων οδηγούν σε μίσση που καθιστούν αδύνατη την οικοδόμηση μιας νέας πραγματικότητας βιώσιμης ειρήνης και συνύπαρξης.

Τονίσαμε την ανάγκη για άμεση έξοδο από την κρίση, τονίζοντας την ανάγκη για ανάληψη πολιτικών πρωτοβουλιών και δράσεων. Αντίληψή μας είναι ότι μεμονωμένες πρωτοβουλίες ενός κράτους μπορούν να έχουν μόνο περιορισμένη εμβέλεια. Να προβληματίσουν, να δημιουργήσουν κλίμα, να κινητοποιήσουν. Χρειάζεται συλλογική προσπάθεια. Το αποδεικνύουν τα γεγονότα. Οι πρωτοβουλίες που βρίσκονται σήμερα σε εξέλιξη γίνονται σε συνεννόηση με τους πρωταγωνιστές από τη Ρωσία σε συνεργασία με τη Γερμανία, τον Καναδά και την Ελλάδα. Προς αυτή την κατεύθυνση μιας κοινής σοβαρής προσπάθειας παρακινήσαμε του εταίρους μας, υποδείξαμε τον ΟΗΕ και τον

ΟΑΣΕ ως οργανισμούς που οφείλουν να συμβάλλουν. Υπογραμμίσαμε την ανάγκη ύπαρξης μιας ειρηνευτικής δύναμης που δε χρειάζεται αναγκαστικά να είναι δύναμη του ΝΑΤΟ. Τονίσαμε το νομιμοποιητικό ρόλο που πρέπει να παίξει το Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ. Επισημάνουμε την ανάγκη διαμόρφωσης του νομικού και πολιτικού πλαισίου, ώστε να επιστρέψουν οι πρόσφυγες στο Κοσσυφοπέδιο και ταυτόχρονα να δρομολογηθεί η μεταβατική περίοδος για την ειρήνευση στην περιοχή. Ότι θα πρέπει να γίνει σεβαστό το θέμα της εθνικής κυριαρχίας και του απαραβίαστου των συνόρων. Ανέπτυξα την πρότασή μας για πολιτική λύση, για οικονομική ανασυγκρότηση των Βαλκανίων, για ανθρωπιστική βοήθεια, όπως το είχαμε ανακοινώσει λίγες μέρες πριν στη Σύνοδο Κορυφής. Δηλώσαμε τέλος απερίφραστα ότι η προσφυγή σε χερσαίες δυνάμεις θα είναι ένα μεγάλο λάθος και την αντίθεση μας στη χρησιμοποίηση χερσαίων δυνάμεων. Τις απόψεις μου αυτές εξέθεσα και στην κατ' ιδίαν συνάντηση που είχα με τον Πρόεδρο Κλίντον, καθώς και στη συνάντηση που είχα με το Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ κ. Κόφι Αννάν.

Η γραμμή που επικράτησε ήταν, όπως ξέρετε διαφορετική. Η μεγάλη πλειοψηφία των εταίρων ήταν της άποψης ότι πρέπει να προχωρήσουμε πιο αποφασιστικά στην πολιτική της αεροπορικής επέμβασης που έχει χαραχτεί, για να επιτευχθούν οι επιδιωκόμενοι στόχοι. Το αποτέλεσμα όμως αυτών των συζητήσεων και παρεμβάσεών μας και ήταν ότι στην καταληκτική σύνοψη των εργασιών αναφέρθηκαν ρητά

από περισσότερους συμμετέχοντες οι απόψεις μας ότι θα πρέπει να ληφθούν πολιτικές πρωτοβουλίες, ότι λύση δεν μπορεί να προέλθει μόνο από τη στρατιωτική επέμβαση κι ότι χρειάζονται πολιτικά μέσα. Το κείμενο του κοινού ανακοινωθέντος ενσωμάτωσε ορισμένα σημεία των θέσεών μας. Αναφέρεται ο ρόλος του Συμβουλίου Ασφαλείας, η δημιουργική συνεργασία με τη Ρωσία, η ανάγκη διατήρησης των σημερινών συνόρων και της προστασίας της ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας όλων των χωρών και κυρίως η ανάγκη ενός σχεδίου για την ανασυγκρότηση όλης της περιοχής. Θεωρώ σημαντικό ότι παρά την διαφοροποιημένη θέση μας η Ελλάδα δεν περιθωριοποιήθηκε. Ο πολιτικός μας λόγος και τα επιχειρήματά μας κατάφεραν να προβληματίσουν, να επηρεάσουν, να γίνουν σεβαστά ακόμη κι από αυτούς που διαφωνούν. Υπάρχει κατανόηση για τα ειδικά προβλήματα που αντιμετωπίζει η Ελλάδα λόγω της γειτνιάσής της με την κρίσιμη περιοχή. Για την ευαισθησία που έχει ο λαός μας σε κάθε μορφής παρέμβαση. Υπάρχει αποδοχή του γεγονότος ότι η Ελλάδα έχει μία διπλή ταυτότητα: είναι και μέλος του NATO και χώρα των Βαλκανίων, που πρέπει να λαμβάνει υπόψη της την αυξημένη ανάγκη για φιλικές σχέσεις και συνεργασία με τις χώρες της περιοχής.

Σε ό,τι αφορά το δεύτερο ζήτημα της Συνόδου, τον αυριανό ρόλο του NATO. Αντικείμενο της συζήτησης απετέλεσαν τα εξής θέματα. *Πρώτον:* Η υιοθέτηση της νέας στρατηγικής

αντίληψης του NATO, που συμπεριελάμβανε ως ειδικότερα θέματα το νέο ρόλο και τις νέες αποστολές του NATO, τον καθορισμό του εντολέα διεθνούς οργανισμού για την ανάληψη ειρηνευτικών αποστολών, τη στάση της συμμαχίας για τα πυρηνικά όπλα, τη συνεργασία με τη Ρωσία. *Δεύτερο:* Η πρωτοβουλία για τις νέες αμυντικές δυνατότητες. *Τρίτο:* Η πρωτοβουλία για την αποτροπή κινδύνων από τη διασπορά όπλων μαζικής καταστροφής. *Τέταρτο:* Η ενίσχυση της ευρωπαϊκής ταυτότητας, ασφάλειας και άμυνας. *Πέμπτο:* Η διεύρυνση του NATO. Και τέλος *έκτο:* την ενίσχυση των σχέσεων συνεργασίας.

Κυρίες και Κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση για την αναθεώρηση του ρόλου του NATO είναι αποτέλεσμα των μεγάλων ανακατατάξεων που ζήσαμε τα τελευταία χρόνια, ιδιαίτερα μετά την κατάρρευση του διπολισμού. Το NATO υπήρχε με κύριο σκοπό να αντιμετωπίζει έναν συγκεκριμένο αντίπαλο. Ο αντίπαλος αυτός δεν υπάρχει πια. Αυτό ωστόσο δεν σημαίνει ότι εξέλειπαν οι κίνδυνοι και οι απειλές για την ειρήνη, τη σταθερότητα και την ασφάλεια. Υπάρχουν σήμερα έντονες περιφερειακές και τοπικές αντιθέσεις. Αναδείχθηκαν μετά την κατάρρευση του διπολισμού ή την ανατροπή εμπεδωμένων ισορροπιών για δεκαετίες. Νέες εστίες κρίσεων αναφύονται άτακτα. Ιδιαίτερα σε κοινωνίες όπου για ιστορικούς ή άλλους λόγους ο σεβασμός των αρχών της διεθνούς κοινότητας δεν

έχει πρωτεύουσα σημασία. Ιδιαίτερα από πολιτικές δυνάμεις για τις οποίες η ειρηνική συνύπαρξη, η προσφυγή σε ειρηνικούς τρόπους επίλυσης διαφορών, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν αποτελούν προτάγματα της ιδεολογίας τους και της πρακτικής τους. Δίπλα σ' αυτή την αβεβαιότητα το φάσμα και η απειλή της διασποράς όπλων μαζικής καταστροφής αναδεικνύονται όλο και πιο έντονα, όλο και πιο ανησυχητικά. Η ανάγκη αντιμετώπισης κρίσεων και διενέργειας ειρηνευτικών και ανθρωπιστικών αποστολών διαγράφεται έτσι ως ένα κεντρικό θέμα στη σύγχρονη ατζέντα για την ειρήνη, την ασφάλεια, τη σταθερότητα και τη συνεργασία.

Ποια ήταν τα κυριότερα σημεία των θέσεών μας:

(α) Εμείς αναγνωρίζουμε τη σημασία των οργανισμών για τη συλλογική περιφερειακή ασφάλεια. Γι' αυτό άλλωστε συμμετέχουμε στο ΝΑΤΟ. Θεωρούμε ότι η Συμμαχία συμβάλει στην ευρωπαϊκή ασφάλεια και στην περιφερειακή σταθερότητα. Όμως δεν επιθυμούμε και δεν θεωρούμε σωστό το ΝΑΤΟ να μετατραπεί σε μία παγκόσμια οργάνωση ασφάλειας. Δεν συμφωνούμε ότι μπορεί να δρα με βάση δικές της αρχές ανεξάρτητες εκείνων που έχουν καθιερώσει τα Ηνωμένα Έθνη. Αυτό σημαίνει ότι για μας δεν μπορεί να επεμβαίνει όταν το επιθυμεί. Γι' αυτό και θέσαμε, για τις νέες αυτές αποστολές, το ερώτημα στη Σύνοδο ποια είναι η νομιμοποιητική τους βάση. Ποιος αποφασίζει ότι θα πρέπει

να αναληφθεί μια αποστολή και ότι αυτή η αποστολή πρέπει να μπορεί να πραγματοποιηθεί με τη αποδοχή όλων. Είπα απερίφραστα ότι το NATO πρέπει να πείθει ότι έχει δίκιο. Πρέπει να έχει μια νομιμοποίηση υπεράνω κάθε αμφιβολίας. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο εάν ακολουθηθούν οι κανόνες του διεθνούς δικαίου, οι κανόνες του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών. Το διεθνές δίκαιο είναι το προαπαιτούμενο της αξιοπιστίας μας για κάθε δράση. Αν δεν υπάρξει αυτό το προαπαιτούμενο, τότε ανοίγουμε το δρόμο σε οιονδήποτε τρίτο να αναλαμβάνει όποια πρωτοβουλία εκείνος κρίνει αυθαίρετα. Κι αυθαίρετες πρωτοβουλίες δεν πρέπει πια να υπάρχουν. Όσον αφορά λοιπόν την διατήρηση της ειρήνης ανήκει στο Συμβούλιο Ασφαλείας σύμφωνα με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών να επιτρέψει τη χρήση βίας για τη διατήρηση ή την επαναφορά της ειρήνης. Οι δεσμεύσεις, οι οποίες προκύπτουν από τη Χάρτα των Ηνωμένων Εθνών είναι και εγγυήσεις για την ειρήνη, ασφάλεια και ελευθερία των εθνών.

(β) Κεντρικό σημείο της τοποθέτησής μας ήταν λοιπόν η σημασία του ΟΗΕ και του διεθνούς δικαίου. Σ' αυτή τη θέση συμπαρατάχθηκαν σχεδόν όλοι. Εγώ προχώρησα όμως ακόμη περισσότερο και είπα ότι αυτό το πρόταγμα δεν αρκεί από μόνο του. Χρειάζεται και μια ουσιαστική πολιτική συζήτηση μέσα στο NATO, που να ερευνά και να φωτίζει τα ζητήματα, που να οδηγεί σε πραγματικές συλλογικές αποφάσεις με την ισότιμη συμμετοχή όλων. Η κοινή γραμμή

μπορεί να είναι μια ισχυρή γραμμή μόνο όταν προκύπτει μέσα από μια τέτοια επίπονη ολόπλευρη διαδικασία.

(γ) Πάγια θέση της Ελλάδας είναι ότι η ανάπτυξη, η ευημερία, η ειρήνη και η συνεργασία μεταξύ των λαών προάγεται μέσα από τη μεγαλύτερη δυνατή σύγκλιση των τρίτων χωρών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ. Τη θέση αυτή την είχαμε διατυπώσει στη Σύνοδο Κορυφής του 1997 στη Μαδρίτη, υποστηρίζοντας ιδιαίτερα την προοπτική ένταξης στο ΝΑΤΟ της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας. Επαναδιατυπώσαμε αυτή τη θέση για το σύνολο των χωρών των Βαλκανίων και για έναν επιπλέον λόγο: Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι ο στόχος αυτός αποτελεί εθνικό στόχο όλων των κυβερνήσεων των φίλων γειτονικών μας χωρών, πράγμα που διαδηλώνουν με κάθε αφορμή.

(δ) Τονίσαμε συγχρόνως την ανάγκη του Μεσογειακού διαλόγου γιατί πιστεύουμε ότι μια ολοκληρωμένη πολιτική ασφάλειας για τη μείζονα περιοχή πρέπει να επεκταθεί και με τις χώρες του Νότου.

(ε) Αναδείξαμε την άμεση σχέση που έχει μια πολιτική ασφάλειας και άμυνας, με την αντιμετώπιση κοινωνικών και οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι λιγότερο αναπτυγμένες χώρες. Κι εδώ η ευθύνη δεν είναι μόνο του ΝΑΤΟ αλλά και των άλλων διεθνών οργανισμών της Ε.Ε., του ΟΗΕ. Και σ' αυτό το σημείο προτάξαμε την πρότασή μας για

την “Επόμενη μέρα στα Βαλκάνια”, το σχέδιό μας για την ανάπτυξη, τη σταθερότητα και τη συνεργασία στην ευρύτερη περιοχή.

(στ) Η ελληνική κυβέρνηση έχει ενεργήσει τόσο στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος των προσφύγων. Οι αποφάσεις τους είναι αποτέλεσμα και των δικών μας πρωτοβουλιών. Για μας θα πρέπει να επιδιωχθεί προπαντός η παραμονή των προσφύγων κοντά στη χώρα προέλευσής τους. Όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ οφείλουν να συμβάλλουν ανάλογα με τις δυνάμεις και τις δυνατότητές τους.

Ήδη στέλνουμε, σε μεγάλο βαθμό, ανθρωπιστική βοήθεια στις γειτονικές χώρες, το ύψος της οποίας είναι το δεύτερο, σε σχέση με όλες τις υπόλοιπες χώρες. Όπως θα γνωρίζετε, Έλληνες βρίσκονται στις γειτονικές χώρες προκειμένου να προωθήσουν και να μοιράσουν αυτή την ανθρωπιστική βοήθεια σε όσους την έχουν ανάγκη. Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που πέτυχε να στείλει βοήθεια σε τρόφιμα και φάρμακα στο Κόσσοβο τόσο σε Κοσσοβάρους όσο και σε Σέρβους. Στους σχεδιασμούς μας έχουμε τη διενέργεια μιας διάσκεψης όλων των βαλκανικών χωρών για να συντονίσουμε αυτή την προσπάθεια.

Δίνουμε συγχρόνως ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, στην προστασία των περιουσιών των ομογενών μας. Η αλβανική ηγεσία μας έχει διαβεβαιώσει ότι δεν πρόκειται να θιγούν τα δικαιώματά της.

Τα πολιτικά συμπεράσματα από αυτό το τριήμερο, μπορούν να συνοψισθούν στα εξής:

Πρώτο: Η ειρήνη, η ασφάλεια, η ανάπτυξη και η συνεργασία δεν είναι ένα ζήτημα που αφορά μόνο τα 19 μέλη του ΝΑΤΟ κεκλεισμένων των θυρών, αλλά μια πολύ ευρύτερη πραγματικότητα που αγγίζει Μεσόγειο, Βαλκάνια και φτάνει μέχρι την Κεντρική Ασία.

Δεύτερο: Η ειρήνη δεν είναι ένα ζήτημα μόνο στρατιωτικών μηχανισμών, εξοπλισμών και αμυντική στρατηγικής, αλλά ένα ζήτημα όπου η πολιτική, η οικονομική ανάπτυξη και η ανθρωπιστική αλληλεγγύη παίζουν ιδιαίτερο ρόλο. Οι δραστηριότητες οποιονδήποτε οργανισμού ασφάλειας πρέπει να συνδυάζονται με τις δραστηριότητες άλλων οργανισμών όπως του ΟΗΕ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τρίτο: Αναγνωρίστηκε η σημασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα η ανάγκη εφαρμογής και αναβάθμισης της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας σύμφωνα με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ. Αναδείχθηκε η ανάγκη για μια

ευρωπαϊκή ταυτότητα ασφάλειας και άμυνας. Δεν αμφισβητείται αλλά εξακολουθεί να αποτελεί ζητούμενο.

Τέταρτο: Επαναβεβαιώθηκε η προσήλωση στην αρχή της εθνικής κυριαρχίας και στο απαραβίαστο των ισχυόντων συνόρων.

Πέμπτο: Η απόφαση του ΝΑΤΟ στη Σύνοδο Κορυφής της Μαδρίτης τον Ιούλιο 1997 για περιορισμένη σε πρώτη φάση διεύρυνση, δεν ακύρωσε τις προσδοκίες των χωρών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης ούτε μείωσε τις προσπάθειές τους να συμπεριληφθούν σε επόμενη φάση διεύρυνσης και να ενταχθούν στη συμμαχία.

Όλες οι χώρες της περιοχής μας πιστεύουν ότι τα μεγάλα οικονομικά τους προβλήματα, η έντονη κοινωνική αστάθεια και οι κίνδυνοι συγκρούσεων στη βαλκανική, μπορούν να αντιμετωπισθούν με την ένταξή τους στις ευρωπαϊκές δομές, που θα διασφαλίζουν την ισότιμη συμμετοχή τους σε ένα ευρύτερο πολιτικό και οικονομικό γίγνεσθαι.

Θέλω να τονίσω κάτι ιδιαίτερα εύγλωττο και σημαντικό: Η Ευρωπαϊκή Συνεργασία έχει εξελιχθεί σε μια ευρύτατη συνεργασία που αγκαλιάζει 44 χώρες. Δηλαδή 25 επιπλέον των 19 εταίρων, με μια συντριπτική παρουσία χωρών από τις πρώην δημοκρατίες της Σοβιετικής Ένωσης και του ευρύτερου

πρώην ανατολικού μπλοκ. Ποιός θα μπορούσε να το φαντασθεί πριν λίγα χρόνια;

Τέλος θέλω να επισημάνω ότι:

Η άποψη ότι στη Σύνοδο της Ουάσιγκτον αποφασίστηκε ένα νέο καταστατικό του NATO, το οποίο τροποποιεί το προηγούμενο καταστατικό ή ένα νέο δόγμα, το οποίο καταργεί τις καταστατικές του αρχές δεν ανταποκρίνεται στα πράγματα. Τα καταστατικά κείμενα παραμένουν τα ίδια και εξακολουθούν να ισχύουν. Όποια δικαιώματα και υποχρεώσεις υπήρχαν πριν υπάρχουν και σήμερα.

Το NATO είναι μια πραγματικότητα, μια καθοριστική δύναμη στις διεθνείς σχέσεις. Όσο ποτέ άλλοτε θέματα ασφάλειας και άμυνας της χώρας αλλά και κάθε χώρας συζητιόνται, αντιμετωπίζονται και λύνονται και σε αυτό το υπερεθνικό επίπεδο. Η συμμετοχή της Ελλάδας στο NATO αποτελεί μια αναγκαιότητα. Γιατί έτσι μπορούν να προλαμβάνονται κίνδυνοι. Έτσι μπορούμε να διαδραματίζουμε ρόλο και να έχουμε μια πιο δυνατή θέση στη διεθνή σκακιέρα. Σ' αυτή τη σκακιέρα παίζει και η Τουρκία όπως έπαιξε και το τριήμερο αυτό των αποφάσεων στη Σύνοδο του NATO. Με τη δικιά μας παρουσία καταφέραμε να επηρεάσουμε, να προσδιορίσουμε, να οριοθετήσουμε την πολιτική του Οργανισμού σε θέματα που μας αφορούσαν άμεσα. Διαφορετική και αρνητική θα ήταν η εξέλιξη αν είμασταν απόντες.

Κυρίες και Κύριοι,

Στην ερώτηση που έθεσε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας προκαλώντας τη σημερινή συζήτηση, επικεντρώνει το σκεπτικό του μεταξύ άλλων, στο θέμα της Νέας Δομής του ΝΑΤΟ και στην ενεργοποίηση των στρατηγείων μεταξύ των οποίων και της Λάρισας.

Η Σύνοδος Κορυφής της Ουάσιγκτον δεν ασχολήθηκε με αυτό το θέμα.

Και τούτο γιατί στο πλαίσιο των διεξαγόμενων από το 1996 εργασιών και των σχετικών πολιτικών αποφάσεων του 1997 και του 1998, το Συμβούλιο του ΝΑΤΟ έλαβε την 1^η Μαρτίου του 1999 την οριστική απόφαση ενεργοποίησης όλων ανεξαιρέτως των στρατηγείων του ΝΑΤΟ, περιλαμβανομένου και εκείνου της Λάρισας.

Με τη συμμετοχή μας στη Νέα Δομή επιτυγχάνουμε τους στρατηγικούς στόχους που εξ αρχής είχαμε θέσει :

- Η χώρα μας μετέχει ισότιμα για πρώτη φορά στο σύνολο των δραστηριοτήτων του Οργανισμού. Τούτο δεν σημαίνει ούτε υποχρεωτικότητα πολιτικών αποφάσεων και πρωτοβουλιών, ούτε στρατιωτικούς αυτοματισμούς. Σημαίνει, απλώς, δυνατότητα πλήρους αξιοποίησης του

πολιτικο-στρατιωτικού βάρους της Ελλάδας σε μια διευρυνόμενη Ευρω-Ατλαντική Συμμαχία.

- Η συμμετοχή μας αυτή διανοίγει δυνατότητες για τη χώρα μας, τόσο στον παραδοσιακό τομέα της συλλογικής άμυνας, όσο και στον υπό διαμόρφωση τομέα της Ευρωπαϊκής Ταυτότητας Ασφάλειας και Άμυνας. Οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας θα έχουν τη δυνατότητα συμμετοχής εφ' όσον το θελήσουμε, στις νέες δραστηριότητες που βρίσκονται υπό ανάπτυξη.
- Η συμμετοχή μας ήδη επέφερε την αποδέσμευση όλων των έργων κοινής υποδομής του NATO, τα οποία επί χρόνια ήταν μπλοκαρισμένα λόγω αμοιβαίων εναντιώσεων Ελλάδος-Τουρκίας. Η αξία των έργων αυτών ανέρχεται για την Ελλάδα σε πολλά δισεκατομμύρια. Όμως η αξία τους δεν αποτιμάται μόνο σε αριθμούς, αλλά κυρίως σε γεωστρατηγικά για τη χώρα μας ωφέληματα.

Συμπερασματικά: Η αποκατάσταση της πολιτικο-στρατιωτικής ανισορροπίας που ήταν μέχρι πρότινος σε βάρος μας μέσα στο NATO και η ισότιμη συμμετοχή μας αποκλείουν εφεξής την εκμετάλλευση της απουσίας μας για μονοπώληση από άλλους, ρόλων και ωφελημάτων.

Θέλω να επαναλάβω: Τα θέματα της εθνικής κυριαρχίας δεν έχουν καμία σχέση με τη Νέα Δομή του NATO – όπως δεν